

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie P. S.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu
z dnia 7 października 2025 r., sygn. akt V Ka 594/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej
z dnia 5 maja 2025 r., sygn. akt II K 822/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego, w tym podniósł uchybienie z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że za jego uwzględnieniem przemawia fakt, iż wykonanie wyroku w chwili obecnej spowodowałoby dla skazanego dolegliwe i nieodwracalne skutki – „przez co zostałby on niezasadnie pokrzywdzony”. Skarżący podkreślił wagę i charakter

postawionych zarzutów, które w jego przekonaniu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok - w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia. Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*).

W odniesieniu do zarzutu kasacji podnoszącego wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności. Wprawdzie ranga tego uchybienia jest poważna, lecz jego zaistnienie nie jest jednoznaczne i na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Kwestia ewentualnego wystąpienia omawianego

uchybień wymaga gruntownej analizy akt sprawy w kontekście podniesionego zarzutu.

Co do pozostałych zarzutów skargi, dotyczących innego rażącego naruszenia prawa, to brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że wskazują one na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, iż powinny prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[JJ.]

[r.g.]